

§ 2. 1. Osoby, o których mowa w § 1, nabywają prawo do emerytury, jeżeli:

- 1) osiągnęły wiek: kobieta — 55 lat; mężczyzna — 60 lat,
- 2) wykonywały działalność określoną w § 1 co najmniej przez 15 lat,
- 3) wiek emerytalny (pkt 1) osiągnęły w czasie wykonywania działalności określonej w § 1 albo w ciągu 5 lat po zaprzestaniu tej działalności,
- 4) spełniają pozostałe warunki wymagane do uzyskania emerytury w myśl przepisów o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników.

2. Warunek określony w ust. 1 pkt 3 nie jest wymagany, jeżeli wykonywanie działalności, o której mowa w § 1, trwało co najmniej: 25 lat przez mężczyznę i 20 lat przez kobietę.

3. Do okresów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, wlicza się okresy pracy uznanej za zatrudnienie w pierwszej kategorii w myśl przepisów o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1974 r.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: w z. Z. Dudziński

180

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH ORAZ MINISTRA HANDLU WĘWNĘTRZNEGO I USŁUG

z dnia 23 sierpnia 1974 r.

w sprawie podstawy wymiaru emerytury, rent i składek oraz wysokości składki na ubezpieczenie społeczne osób prowadzących działalność zarobkową na własny rachunek.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 8 czerwca 1972 r. o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników (Dz. U. z 1972 r. Nr 23, poz. 165 i z 1974 r. Nr 21, poz. 117) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podstawę wymiaru emerytury, rent i składek z tytułu ubezpieczenia społecznego osób określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 31 lipca 1974 r. w sprawie ubezpieczenia społecznego osób prowadzących działalność zarobkową na własny rachunek (Dz. U. Nr 29, poz. 167), zwaną dalej „podstawą wymiaru”, stanowią — z zastrzeżeniem ust. 2—4 — następujące kwoty:

Miejsce prowadzenia działalności handlowej i usługowej na własny rachunek		Dla osób prowadzących działalność	Dla osób współpracujących
Strefa	Miejscowość	w zł miesięcznie	
I	w gminie	1.500	1.000
II	do 20 tys. mieszkańców nie wchodząca w skład gminy	1.900	1.100
III	powyżej 20 tys. do 50 tys. mieszkańców	2.300	1.200
IV	powyżej 50 tys. do 150 tys. mieszkańców	2.800	1.400
V	powyżej 150 tys. do 300 tys. mieszkańców	3.400	1.700
VI	powyżej 300 tys. mieszkańców	4.000	2.000

2. Podstawę wymiaru dla osób prowadzących działalność zarobkową na własny rachunek w zakresie transportu mechanicznego w miejscowościach położonych w I i II strefie stanowi kwota 2.300 zł miesięcznie.

3. Podstawę wymiaru dla osób wykonujących rybołówstwo morskie na własny rachunek stanowi dla:

1) właścicieli i współwłaścicieli kutrów i osób z nimi współpracujących oraz właścicieli i współwłaścicieli sprzętu niezbędnego do wykonywania rybołówstwa kutrami — kwota 4.000 zł miesięcznie,

2) właścicieli i współwłaścicieli łodzi i osób z nimi współpracujących oraz właścicieli i współwłaścicieli sprzętu niezbędnego do wykonywania rybołówstwa łodziami — kwota 2.300 zł miesięcznie.

4. Podstawę wymiaru dla osób uprawiających flisactwo turystyczne na rzece Dunajcu stanowi kwota 1.500 zł miesięcznie.

§ 2. 1. Oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, zwany dalej „oddziałem Zakładu”, może obniżać osobie prowadzącej działalność zarobkową na własny rachunek kwotę podstawy wymiaru określoną w § 1, nie więcej jednak niż o 50%, jeżeli obniżka taka jest uzasadniona rodzajem i miejscem prowadzenia działalności lub innymi szczególnymi okolicznościami.

2. Oddział Zakładu może ustalić podstawę wymiaru w kwocie 1.500 zł miesięcznie osobie zwolnionej od podatku lub opłaty skarbowej z tytułu prowadzenia działalności zarobkowej na własny rachunek, niezależnie od obniżki, o której mowa w ust. 1.

3. Ustalenia podstawy wymiaru w kwotach określonych w ust. 1 i 2 dokonuje się na wniosek właściwej wojewódzkiej organizacji zawodowej zrzeszającej osoby prowadzące działalność zarobkową na własny rachunek i na czas oznaczony w tym wniosku.

4. Liczba osób z obniżoną kwotą podstawy wymiaru (ust. 1 i 2) nie może przekraczać 10% liczby osób objętych ubezpieczeniem społecznym określonym w przepisach, o których mowa w § 1 ust. 1.

5. Na wniosek osoby prowadzącej działalność zarobkową na własny rachunek lub osoby współpracującej oddział Zakładu może podwyższyć kwotę podstawy wymiaru określoną w § 1, nie więcej jednak niż o 100%.

6. Kwotę podstawy wymiaru obniża się lub podwyższa począwszy od miesiąca wskazanego w decyzji oddziału Za-

kładu, nie później jednak niż od miesiąca, w którym decyzja została wydana.

§ 3. 1. Podstawę wymiaru emerytury, renty inwalidzkiej albo renty rodzinnej po osobie prowadzącej działalność zarobkową na własny rachunek lub po osobie współpracującej stanowi przeciętna miesięczna kwota podstawy wymiaru składek (§ 1 oraz § 2 ust. 1 i 2) z okresu ostatnich:

- 1) 5 lat ubezpieczenia, jeżeli chodzi o emeryturę, albo
- 2) 3 lat ubezpieczenia, jeżeli chodzi o rentę.

W stosunku do osób, które złożyły wniosek o podwyższenie podstawy wymiaru (§ 2 ust. 5), okres ten wynosi odpowiednio 10 i 5 lat.

2. Podstawę wymiaru renty rodzinnej po osobie mającej ustalone prawo do emerytury lub renty inwalidzkiej stanowi kwota określona jako podstawa wymiaru tej emerytury lub renty inwalidzkiej.

3. Jeżeli ubezpieczenie trwało krócej niż 5 lub 3 lata albo 10 lub 5 lat (ust. 1), podstawę wymiaru emerytury lub renty stanowi przeciętna miesięczna kwota podstawy wymiaru składek z faktycznego okresu ubezpieczenia.

§ 4. 1. Składkę na ubezpieczenie społeczne ustala się w wysokości:

- 1) 13% podstawy wymiaru — od prowadzących działalność w zakresie transportu, usług nierzemieślniczych, wykonujących rybołówstwo morskie oraz uprawiających flisactwo turystyczne i osób z nimi współpracujących,

2) 16% podstawy wymiaru — od pozostałych osób.

2. Składkę na ubezpieczenie społeczne zmniejsza się o 3% podstawy jej wymiaru w stosunku do osób uprawnionych do korzystania ze świadczeń społecznych zakładów służby zdrowia na podstawie innych tytułów niż prowadzenie działalności zarobkowej na własny rachunek lub współpraca w prowadzeniu takiej działalności.

§ 5. Końcówki kwot składek w groszach zaokrągla się do pełnego złotego w dół, gdy końcówka jest mniejsza niż 50 groszy, i w górę, gdy wynosi co najmniej 50 groszy.

§ 6. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 5 kwietnia 1969 r. w sprawie podstawy wymiaru rent i wysokości składek na ubezpieczenie społeczne właścicieli taksówek (Dz. U. Nr 10, poz. 76),
- 2) zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 20 lutego 1970 r. w sprawie podstawy wymiaru rent i wysokości składek na ubezpieczenie społeczne osób wykonujących rybołówstwo morskie na własny rachunek oraz uprawiających flisactwo turystyczne na rzece Dunajcu (Monitor Polski Nr 6, poz. 59).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1974 r.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: w z. *Z. Dudziński*
Minister Handlu Wewnętrznego i Usług: w z. *E. Wiszniewski*

181

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 27 lipca 1974 r.

w sprawie przystąpienia Mali do Konwencji dotyczącej ułatwień celnych dla turystyki oraz przystąpienia Fidżi do Protokołu dodatkowego do tej konwencji, odnoszącego się do przywozu dokumentów i materiałów propagandy turystycznej, sporządzonych w Nowym Jorku dnia 4 czerwca 1954 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 15 Konwencji dotyczącej ułatwień celnych dla turystyki oraz artykułem 9 Protokołu dodatkowego do tej konwencji, odnoszącego się do przywozu dokumentów i materiałów propagandy turystycznej, sporządzonych w Nowym Jorku dnia 4 czerwca 1954 r. (Dz. U. z 1961 r. Nr 42, poz. 216), został złożony Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dnia 1 sierpnia 1973 r. dokument przystąpienia Mali do wymienionej konwencji oraz dnia 31 października 1972 r. dokument przystąpienia Fidżi do wymienionego protokołu dodatkowego do tej konwencji.

Dokument przystąpienia Fidżi zawiera następujące zastrzeżenie:

„Fidżi nie będzie związane artykułem 2 Protokołu dodatkowego w odniesieniu do fotografii nie obramowanych i powiększeń fotograficznych nie obramowanych; podejmie jednak kroki w celu czasowego dopuszczenia tych artykułów bez opłat i należności, zgodnie z postanowieniami mającymi zastosowanie do artykułu 3 wymienionego Protokołu.”

Zgodnie z artykułem 16 ustęp 2 powyższej konwencji weszła ona w życie w stosunku do Mali dnia 30 października 1973 r. oraz zgodnie z artykułem 10 ustęp 2 powyższego protokołu dodatkowego do tej konwencji wszedł on w życie w stosunku do Fidżi dnia 29 stycznia 1973 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *S. Olszowski*

182

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 27 lipca 1974 r.

w sprawie przystąpienia Socjalistycznej Republiki Rumunii do Jednolitej konwencji o środkach odurzających z 1961 r., sporządzonej w Nowym Jorku dnia 30 marca 1961 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 40 ustęp 3 Jednolitej konwencji o środkach odurzających z 1961 r., sporządzonej w Nowym Jorku dnia 30 marca 1961 r. (Dz. U. z 1966 r. Nr 45, poz. 277), został

złożony Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dnia 14 stycznia 1974 r. dokument przystąpienia Socjalistycznej Republiki Rumunii do wymienionej konwencji z następującym zastrzeżeniem: